

[Hartvig Frisch.]

har opnaaet Standardroendbytte af Dobbeltcentner pr. Tønde Land, nemlig 150 Dobbeltcentner, og at man derefter eliminerer paa den Maade, at man tager Hensyn til, hvorvidt de paagældende har opnaaet et Udbytte pr. Tønde Land, som svarer til, hvad de havde i 1933, idet de, der har opnaaet dette eller et større Udbytte, elimineres i anden Omgang. Naar disse to Eliminationer er foregaaet, bliver der tilbage en vis Mængde Roedyrkere, og denne Mængde anslaaes efter de Beregninger og Stikprøver, der er foretaget, til at være lidt under Halvdelen af samtlige Roedyrkere.

Jeg vilde gerne om dette, som jo kun findes omtalt i Bemærkningerne, gøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at der kan rettes Anker mod dette Fordelings-system. Der kan rettes Anker mod det ud fra det Synspunkt, at der kan være en Landbruger, som i Kraft af Dygtighed, og navnlig fordi han har anvendt Gødningsmidler og i det hele taget ved Grundforbedring har naaet et Arealudbytte, som for vedkommende Dyrker gennemsnitlig har ligget over de 150 Dobbeltcentner pr. Tønde Land, og man kan saa sige, at en Nedgang for en saadan Mand i Kraft af Katastrofen kan være lige saa alvorlig i Forhold til hans Udgifter, til hvad han har sat ind, selv om den kommer til at falde inden for de 150 Dobbeltcentner, som er Gennemsnittet; men han vil ved Elimineringen i første Omgang glide ud, saa der slet ikke vil blive Tale om nogen Efterbetaling for hans Vedkommende.

Jeg synes ikke, man kan være blind for, at denne Elimineringsmetode i første Led kan komme til at bevirke, at der vil være Dyrkere, der har ofret meget og er ramt haardt, som allerede i første Omgang maa glide ud. Jeg vil derfor henstille til Overvejelse, om man ikke i Stedet for at have to Elimineringsmetoder med Hensyn til, hvem der kan komme i Betragtning, kunde holde sig til den sidste, nemlig Forholdet til en tidligere Række Aars Udbytte. Jeg er tilbøjelig til at tro, at dette Princip vil være let at gennemføre og vil føre til retfærdige Resultater alt i alt.

Der findes i § 5 yderligere Bemærkninger, som tager Sigte paa den Situation, der maatte forekomme, hvis de 1,2 Mill. Kr., der er regnet med skulde foreligge i Sukkerpuljen, ikke fuldt ud skulde være til Stede. Man vil se af Slutningen af Paragraffen, at det manglende Beløb i saa Fald skal dækkes af Roedyrkerne i de følgende Aar — dette er medvirkende til § 12's Udformning, hvorefter Ordningen søges gennemført indtil

30. November 1937 —, idet man vil lægge, om jeg saa maa sige, Risikoen for et Underskud ved denne Ordning over paa de følgende Aars Tantiemeudbetalinger. Jeg vil gerne herom sige, at der jo herved kan fremkomme det Forhold, navnlig i Kraft af den før omtalte Elimineringsmetode, at der kan være Dyrkere, som er elimineret og ikke faar udbetalt noget Erstatningsbeløb, men som alligevel i Kraft af denne Ordning vil komme til at være med til at dække gennem deres Tantiemer i den senere Tid. Det synes jeg dog er værd at nævne og værd at tage op til Overvejelse sammen med de mange Problemer, der rejser sig.

Jeg er ganske klar over, at man i de roedyrkende Egne vil være stærkt tilbøjelig til at sige, at det Beløb, der er til Raadighed i selve Sukkerpuljen, ikke er stort nok, og der har jo allerede ved Møder, der har været holdt, og i Bladene rejst sig stærke Røster for langt større Beløb. Naar disse Røster rejser sig, kan vi andre jo kræve, at der ogsaa gøres Rede for, hvorfra da disse større Beløb skal hentes, og der vil jo ogsaa blive givet forskellige Anvisninger — det kan man se af, hvad der allerede er kommet frem. En af Anvisningerne vil være: Fra Fabrikkerne. Man vil sige, at naar Roedyrkernes Risiko, om jeg saa maa sige, skal flyttes ud over det paagældende Aar, kunde det saa ikke ogsaa tænkes, at Fabrikernes Risiko, om jeg saa maa sige, det Driftsunderskud, som det enkelte Aar har bragt, kunde flyttes ud over det enkelte Driftsaar?

Herom vil det være ugørligt at udtale sig uden at have Oplysninger fra virkelig sagkyndig Side med Hensyn til, hvordan det forholder sig med Fabrikernes Drift. Jeg vil derfor sige over for disse Argumenter, at fra deres Side, der i dette Spørgsmaal vil gaa frem ikke agitatorisk, men udelukkende efter, hvad der virkelig vil tjene dansk Sukkerindustri og dansk Sukkerdrift i det hele, maa det ønskes, at man faar Regnskaberne paa Bordet, saa man kan se, hvordan det ligger. For hvis Driftsunderskuddet er af en saadan Karakter, at det, hvis det ikke dækkes, alvorligt vil true selve disse Virksomheder, kan det ikke for nogen Part være ønskeligt, at man paa den Maade flytter Risikoen; saa maa Underskuddet dækkes. Men det Spørgsmaal, om der her vil være en Mulighed, synes jeg maa løses gennem en rent saglig Undersøgelse.

At man ikke kan undgaa, at Spørgsmaalet rejser, er ganske klart. Naar man paalægger den ene Part, nemlig Roedyrkerne, en Risiko ud over det enkelte Aar, maa det Spørgsmaal melde sig, hvorledes den anden